

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Far folḵ un heymland

Markiš, Perec D.

ץערעפ, שיקראמ

Mosḵye, 1943

געהנימ א

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8230

א מינהעג

זיי האָבן ליב מיט גרויס פאראד און קנאק
פארכאפטע אויפעס פרעסעריש פארניכטן,
נאָר עס באקומט זיי ניט קיין טראָפּן דער געשמאק,
ווען רויטארמייער ווארעמען זיי אָן מיט ארטילעריע די געריכטן.

זיי ווערן אופגעבראכט און ביזן גרויל,
דאָס בלוט דאָס נאָבעלע הייבט אָן בא זיי צו יערן;
געוויס איז א געדעמפטע גאנדז געשמאקער פונ א קויל,
וואָס ס'שיקט אינ מויל צו זיי די רויטארמייערישע ארטילעריע.

וואָס קאָן מען טאָן? א מינהעג איז אזא אינ לאנד—
מיט געסט מיט אומגעבעטענע באגיין זיך ווארעם,
אז פארגעדענקען זאָלן זיי עס פלייסיק און אפ לאנג,
אז מער זאָלן זיי קיינמאָל זיך אהער ניט שפארן.

זיי זיינען צוגעווינט אריינגיין אינ א דאָרפ,
ווי נאָך א קרענק מיט גיר א וואלגער טאָן אפ אלצ זיך.
נאָר עס באקומט זיי ניט דער ביסן ווי ס'באדארפ,
ווען רויטארמייער זיי די שפיין מיט א שראפנעל באזאלצן.

זיי ווערן אופגעקאָכט. זיי קריכן פונ דער הויט.
זיי זידלען זיך אינ קאס מיט אויסגעקרימטע מילער;
געוויס פארדייעט שמאלצ געשמאקער זיך פונ שרויט,
וואָס מאכט דעם מאָגן שווער און טרייבט אפ יענער-וועלט אימ אייליק...

וואָס קאָן מען טאָן? א מינהעג איז א זאך,
וואָס איז געווינט, אז אויספירן מע זאָל גענוי אימ,
געדענקען זאָל מען אימ, ווען צייט פארגייט א סאך,
נ'דערמאָנען זיך אָן אימ זאָל שווער זיינ אומגעהויער.

און זיי? זיי גייען אויס נאָך א געשמאקער שפיין,
זיי ווערן די קאפאָרע נאָך א פעטן ביסן.
נאָר ס'שמעקט זיי ניט, ווען רויטארמייער גיבן זיך א ווייז
נ'דערלאנגען זיי די שפיין אפ אויסגעשליפּטע שפיין.

זיי לייגן זיך אפ דר'ערד מיט אזא כאָרכלענדיקן שריי,
זיי שרעקן מערדערלעך די גענדז באמ זיך צעשיידן;
אז אויב דער רויטארמייער ט'אינ געפענקעניש אריין,
איז וועלן זיי אימ טאָן געברענטע ליידן.

זיי וועלן זיך מיט אימ באגיין ווי מיט די קינדער אפן וועג,
און ערגער נאָך ווי מיט די אומשולדיקע פרויען.
וואָס קאָן מען טאָן? א מינהעג הייליק איז ווי א געשלעג!
און ער האָט ליב, אז אויספירן זאָל מען גענוי אימ!

און באַם געווער — א פארמאסקירטער פון דער זייט
איז אלע ווייל א רויטארמייער זיי מעכאבעד
און זאָגט זיי צו: — וועסט פריד זיך איבערקערן אפ דער צווייטער זייט,
ביז אינ געפאנג א רויטארמייער וועסטו כאפן!

זאָלן וויינען אין דייטשלאַנד די מאמעס

1

זאָלן וויינען אין דייטשלאַנד די מאמעס
אין דערווארטונג אפ זיך פון דעם קריג.
אין די רוסישע שנייקע יאמען
האָט דער טויט זיי אפ אייביק פארוויגט.
ניט קיין טרייסט די פארבלוטיקטע ערד איז,
ניט קיין טרייסט איז דער הימל אין פלאם,
און באגלייט זיי אליין האָבן מערדערס
און געבענטשט זיי מיט מאָרד און מיט סאם.
ס'רוישן ווינטן אפ קוואַרימ געהיימע,
מיט פארזשאווערטע קאסקעס פארדעקט, —
זיך ניט אומקערן קיינמאָל אהיים מער
וועלן רויבער, צעווייט אפן וועג!

זאָלן וויינען די מאמעס אין דייטשלאַנד
מיט פארבראָכענע איינזאמע הענט,
ווייל זיי האָבן די הייליקע לייד-שאַ
פון געבורט מיט דעם אומגליק געשענדט!

2

זאָלן וויינען די פרויען אין דייטשלאַנד,
זאָלן טרערן פארנעפלען דעם טאָג.
דאָס געשפענסט פונעם טויט איז ניט ווייט שוין,
און די שאַרבנס פון מענער ער טראָגט.